

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/1013/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

294/2013. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** jogi képviselő útján 2012. november 30-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. október 22-én – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos jogi képviselője a panaszossal szemben 2012. november 22-én fogatosított rendőri intézkedéssel összefüggésben 2012. november 30-án postai úton terjesztett elő panaszt, amit 2013. január 11-én kiegészített.

1) A panaszbeadvány szerint 2012. november 22. napján a rendőrség 12 főt – köztük a panaszost is – állított elő kábítószerrel való visszaélés bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárással összefüggésben. A panaszos hozzátartozói – többek között a panaszos édesanyja V. L-né és annak másik fia, V. G. és R. A. – gyülekeztek a Rendőrkapitányság épülete előtti utcán, egyrészt információk szerzésének céljával azt illetően, hogy mi okból állították elő rokonaikat, másrészt arra várva, hogy az előállított személyek kihallgatásuk után távozhassanak a rendőrségről. A szemtanúk állítása szerint maximum 30 fő volt a helyszínen, három egymástól független csoportban. A későbbi

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőri akció időpontjáig ráadásul az egyik csoport már elhagyta az utcát, mivel hozzátartozójukat időközben kiengedték. Úgy tűnt, hogy a panaszos is szabadon távozhat, azonban a rendőrkapitányságról távoztában két nyomozó az udvarról visszahívta őt az épületbe. Nagyjából 20-25 perc múlva ismét kiengedték a panaszost, akinek rokonai ekkor vették észre, hogy sérüléseket szenvedett. Ezután a panaszos rokonai kiabálni kezdték, hogy „miért kellett a panaszost megverni”, „felvetetjük a láttelelet”, illetve „fel lesztek jelentve” mondatokat. Ezt követően több rendőr jelent meg a rendőrkapitányság udvarán, a kerítés előtt, majd a kerítésen kívül tartózkodókkal szemben kezdtek intézkedni, a panaszos elmondása szerint felszólítás nélkül. Az egyik rendőr instrukciókat adott arra vonatkozóan, hogy kiket kell előállítani. Az intézkedés közben V. G-t négyen a földre vitték, fejét egy virágágyásba nyomták, az intézkedés során kificamodott a jobb válla. A panaszost és V. L-nét néhány méterrel távolabb, a garázsok mögött vitték földre, bár abban az előadások nem egyeznek, hogy odáig futva menekültek-e, vagy a rendőrök vitték őket arrébb. A jogi képviselő felhívta a figyelmet az azóta nyilvánosságra hozott és többek között a youtube videomegosztón is elérhető ² címen, az intézkedésről készült felvétel 1 perc 54 másodpercnél kezdődik) rendőrségi felvételen is jól látható módon rátérdeltek a panaszos és V. L-né háttára. A tanúk elmondása szerint az intézkedés alatt a helyszínen lévők cigány származására sértő kijelentésekkel, valamint a „dolgozni kéne, nem bűnözni”, „kussoljál, vagy téged is beviszünk”, „maradj csöndben, mert te is mész be” felkiáltásokkal éltek a rendőrök. Ezen kívül gázspray-vel lefújtak több embert, akik éppen az utcán tartózkodtak, vagy a kiabálásra rohantak le a lakásaikból. A panaszos előállítását követően a panaszossal szemben továbbra is bilincset alkalmaztak a rendőrök, a panaszos kérésére egy idő után kezeit előre helyzetben bilincselték egymáshoz.

A jogi képviselő álláspontja szerint azt, hogy a rendőrség intézkedése indokolt volt-e, azaz követtek-e el bűncselekményt a panaszos és társai, az ellenük megindult büntetőeljárás hivatott eldönteni, azonban a panaszos elmondása szerint az intézkedés nemcsak indokolatlan, de az elérni kívánt célhoz és a panaszos magatartásához képest aránytalan is volt, emellett az eljáró rendőrök indokolatlanul hosszú ideig alkalmaztak vele szemben bilincselést.

A jogi képviselő megítélése szerint a rendőrök aránytalanul erőszakos fellépése ellentétes volt a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 15. §-ában szabályozott arányosság követelményével, és a panaszos alapjogait, nevezetesen az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát és a VI. cikkében foglalt magánszférához való jogát sértette, valamint az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésében rögzített kínzás, embertelen, megalázó bánásmód tilalmába ütközött.

A panaszos jogi képviselője továbbá úgy nyilatkozott, hogy a fenti alapjogsérelmekre a rendőrök által a panaszos külső jegyei alapján, a nyilvánvalóan érzékelhető roma származása miatt került sor – erre utalnak ugyanis a rendőrök részéről az intézkedés során elhangzott, fent idézett kijelentések –, ezért a rendőri intézkedés egyúttal az Alaptörvény XV. cikkében rögzített egyenlő bánásmódhoz való jognak a sérelméhez vezetett, továbbá nem felelt meg az Rtv. 13. § (2) bekezdésében foglalt részrehajlásmentes intézkedési kötelezettség elvárásának.

A jogi képviselő a beadványhoz csatolta az ügyvédi meghatalmazását.

2) A jogi képviselő a 2013. január 11-én előterjesztett beadványában előadta, hogy a fent

² Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében az adatot töröltük.

hivatkozott felvételen 2 perc 11 másodpercnél feltűnik a hátrabilincselte kezű, világosszürke felsőt és szürke nadrágot viselő, V. G., amint két személy a rendőrkapitányság épülete felé vezetik. Majd V. L-né tűnik fel 2 perc 29 másodpercnél, aki a fehér felsős nő válla mellett egy pillanatra látható a háttérben, amint piros nadrágba, fekete felsőbe és fehér csizmába öltözött V. L-nét a földre viszik. 2 perc 33 másodpercnél látható, amint V. L-nétől pár méterre egy parkoló szürke Peugeot mögött a panaszossal szemben intézkednek a rendőrök. Ezt követően a jogi képviselő tételesen válaszolt a Testület által feltett kérdésekre.

A rendőrök semmit nem közöltek a panaszossal arra vonatkozóan, hogy miért kell visszamennie a rendőrkapitányság épületébe. Nem állt a panaszos rendelkezésére az előállításról szóló igazolás.

A panaszos fejét elfogását követően a beszállítás közben egy rendőr beleverte az autó első ülésének támlájába, majd kiszállításkor a kabátjánál fogva rángatták ki, ami elszakadt, ezt követően gyomron ütötték. A rendőrkapitányság épületében a panaszost kihallgatták, vizeletmintát vettek tőle, azon gyorstesztet alkalmaztak, ami nem mutatott pozitív eredményt, majd szabadon távozhatott. A rokonai által észlelt sérülések közül kevés keletkezett ekkor, a legtöbb az épületbe történő visszahívását követően keletkezett. A panaszost elmondása szerint pofozták és rugdosták, az épületbe történő visszahívása után ketten, egy fekete „tüsi hajú”, valamint egy magas, kopasz, szőke körszakállas rendőr, aki narancssárga pulóvert viselt. Mindketten fekete mellényt is viseltek.

A panaszos az intézkedést közvetlenül megelőzően épp az épületből elfelé haladt, majd a garázssorhoz úgy került, hogy odaszaladt szólni az intézkedő rendőröknek, hogy ne bántsák édesanyját.

A panaszos elmondása szerint a rendőrök fellépése brutális és durva volt. Nem azonosították magukat, és nem közölték az intézkedés okát sem.

Nem történt figyelmeztetés a testi kényszer alkalmazása előtt, a rendőrök semmilyen utasítást nem adtak a panaszosnak.

A testi kényszer alkalmazásával egyidejűleg került sor a bilincs alkalmazására, amelyre nem figyelmeztették a panaszost. A panaszost a családtagjaihoz képest korábban, délelőtt 11 óra körül állították elő, ekkor megbilincseltek, majd a bilincset a rendőrségtől való első távozása előtt levették róla, majd nem sokkal később – délután 2 óra körül – újra megbilincseltek, ami egészen nagyjából hajnal 5 óráig tartott. Hajnali egy óra körül hallgatták ki a panaszost a rendőrségen, előtte és utána – a rendőrkapitányság épületének előterében történő várakozáson és a kórházi vizsgálatra történő szállításon kívül – más cselekményt nem fogantatosítottak vele szemben. A panaszos előállításáról okirat nem áll rendelkezésre.

A panaszos kért és kapott orvosi segítséget.

Az intézkedést követően a panaszossal szemben csoportos garázdaság miatt indult büntetőeljárás.

A beadványhoz csatolt, az intézkedés napján 20 óra 10 perckor kiállított lelet szerint a

panaszost rendőrök kísérik bilincsben, akinek az elmondása szerint aznap délután körülbelül 3 órával ezelőtt rendőrökkel dulakodott, amelynek következtében arca és bal térdje sérült. A lelet bal térd elülső felszínén, valamint a jobb szem alatt felületes hámsérülést, valamint a jobb arcfél fájdalmas duzzanatát tünteti fel. A lelet rögzíti, hogy az elkészített felvételeken törés nem látható.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A panaszos szempontjából a következők relevánsak.

1) A rendőrség megküldte intézkedés napján kelt, valamennyi az intézkedésben résztvevő rendőr által aláírt jelentést, amely az alábbiakat tartalmazza.

Az Akció Alosztály 2012. november 21-én bűnügyi akcióban vettek részt a Rendőrkapitányság területén. Az akció során 10 fő került előállításra bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

2012. november 22-én 12 óra 30 perckor a Rendőrkapitányságra történő előállítás során 4 nő a rendőrkapitányság területén, a bejáratnál hangoskodott, kiabált, elégedetlenkedett a hozzátartozói előállítása miatt. B. B. fegyveres biztonsági őr felszólította őket, hogy hagyják el a rendőrkapitányság területét, aminek nem tettek eleget, tovább kiabáltak a biztonsági őrrel. Gy. Á. r. zászlós és Cs. T. r. zászlós többszöri rendőri felszólítására háborogva, kiabálva elhagyták a rendőrkapitányság területét, és a kaput bezárták utánuk. Mind ezek után ezen személyek továbbra is a kapitányság környékén mozogtak.

13 óra 30 perckor a kapitányság előtti utcán 20 fős tömeg jelent meg hangoskodva, kiabálva, akik elállták a rendőrkapitányság kijáratát. A fegyveres biztonsági őr újból kiment a kapuhoz és felszólította őket, hogy fejezzék be ezt a viselkedést, álljanak hátrébb a bejáratától, ne akadályozzák az épületbe való bejutást. Ezt követően a tömeg kb. 40 főre növekedett, kik a kapitányság előtt folyamatosan hangoskodtak, kiabáltak, megkérdőjelezték az előállítások jogszerűségét.

14 óra 50 perckor a tömeg már ordított, fenyegetőzött, a több személy rázta a kerítést, próbálta kinyitni a kaput és azt ordította, hogy „engedjete be, szabadítsuk ki őket”, „meg lesztek ölve mocskos rendőrök”, „felrobbantjuk a rendőrséget veletek együtt”. Ekkor M. K. r. zászlós a kapitányság épületéből, G. R. r. zászlós, H. G. r. törzsőrmester, B. Á. r. törzsőrmester, M. A. r. törzsőrmester és K. G. r. őrmester az udvaron parkoló szolgálati gépjárművektől odamentek a 20 méterre lévő kerítéshez. Többször is felszólították a személyeket, hogy nyugodjanak meg, jogellenes cselekményeiket hagyják abba, különben elő lesznek állítva a kapitányságra. Ekkor a tömeg közvetlenül a kapitányság kerítésénél helyezkedett el, és a felszólítással mit sem törődve tovább üvöltött és fenyegetőzött. Annyira agresszíven viselkedtek, hogy a kerítéshez préselődtek, majdnem benyomva azt, egyre jobban hergelve egymást.

A kerítés mellől V. L-né ordította, hogy „szabadítsuk ki őket”, „megdöglötök mind”, majd leköpte a tőle 1-2 méterre álló B. Á-t. V. G. szintén ugyan ezeket ordította, majd az időközben

odaérkező B. P. r. zászlósra mutatva megfenyegette, hogy „meg fogsz döglenni”, és leköpte a zászlóst, aki 3-4 méterre állt tőle.

A tömegben több személy is agresszív, kifejezetten ellenséges magatartást tanúsított, a jogellenes cselekményeket nem hagyta abba, ezért M. G. r. alezredes utasítást adott a főbb hangadók kiemelésére (V. L-né, V. G.) előállítására és megjelölte őket ruházat alapján. Ezt követően a megjelölt személyek a kerítést elengedve futásnak eredtek. Az intézkedést megkezdő rendőrök a kapuban álló tömegben keresztül a megjelölt személyek után rohantak. V. G-t az út túloldalán kb. 25-30 méter futás után érték utol, amikor ő sokadik felszólításra az utána futó rendőrök közelségét hallva megállt és megfordult. Ekkor két személy lépett H. G. r. törzsőrmester és V. G. közé, hogy megakadályozzák az intézkedést. V. G. ezt kihasználva, amikor H. G. r. törzsőrmester feléje közeledett, hogy megbilincselje őt, jobb kezével egy alkalommal a törzsőrmestert arcon ütötte. Az ütés a rendőr orrnyergét találta el. Ekkor H. G. r. törzsőrmester lábsöprést alkalmazott, aminek következtében V. G. hátán fekvő testhelyzetbe került a járdára. H. G. r. törzsőrmester segítségére siető M. Á. r. törzsőrmestert V. G. hanyatt fekvő a jobb kezével a bal arcán fültövön vágta, majd jobb karjával ismét meg akarta ütni a felé hajló H. G. r. törzsőrmestert, aki elhajolt és V. G-nek csak a körme érte a törzsőrmester homlokát, ami egy karmolást eredményezett.

V. G. megbilincselését a tömeg több tagja is próbálta megakadályozni, őket B. P., N. Sz., K. G., valamint D. Á. r. törzsőrmester és I. G. r. őrmester tartotta távol. Az intézkedést megakadályozni kívánó tömeg 15-20 főből állhatott, akik körbevették az intézkedőket. Az ott lévők B. P. r. zászlós karját, aki az intézkedést megakadályozni kívánókat tartotta távol, több alkalommal megragadták és egy alkalommal ismeretlen személy hátulról meglökte. B. P. r. zászlós a lökés következtében a vizes talajon megcsúszott és feltérdre esett, amitől a kézfejen és a térdén háthorzsolásos sérüléseket szenvedett. H. G. r. törzsőrmester és M. Á. r. törzsőrmester testi kényszer alkalmazásával V. G-t földre vitték, az intézkedést befejezték, és az ordibáló tömegben keresztül a kapitányságra előállították.

Eközben G. R. r. zászlós és B. Á. r. törzsőrmester megkísérelték V. L-né előállítását. G. R. r. zászlós közölte vele, hogy elő fogják állítani, de a tömeg másik része körülbelül 15-20 fő körbevette őket. A tömegből el kezdték lökdösni őket, majd V. L-nét elhúzták körülbelül 3-4 méter távolságba, így vele szemben a tényleges testi kényszert és bilincselést azonnal nem lehetett megkezdeni. B. Á. r. törzsőrmester a kollégái és a saját testi épségének megóvása érdekében a kifejezetten agresszíven támadó ismeretlen személyekkel szemben gázsprayt alkalmazott. Ez körülbelül 10 személyt érintett, akik karnyújtásnyira álltak B. Á. r. törzsőrmestertől. A spray hatására a tömeg szétszéledt, majd tőle 2,5-3 méter távolságra újból támadólag fellépő körülbelül 6 fővel szemben alkalmaztak sprayt.

A panaszos „engedjétek el, szabadítsuk ki” felszólítással támadólag megindult az előállítást végző rendőrök felé és közben meglökte B. Á. r. törzsőrmestert. Őt G. R. r. zászlós felszólította, hogy álljon meg, mert elő fogják állítani. Ezt követően G. R. r. zászlós és B. Á. r. törzsőrmester testi kényszer alkalmazásával a karját megfogva a földre akarták vinni a panaszoszt, aki ellenszegült, ezért ők a földre estek. G. R. r. zászlós, miközben a testi kényszert alkalmazta, a B. Á. r. törzsőrmestert leköpő V. L-né G. R. r. zászlóst hátulról megragadta és ordibálva rángatni kezdte. Ezt követően V. L-nét B. P. r. zászlós és Cs. T. r. zászlós testi kényszer alkalmazásával földre vitték, és kezeit hátrabilincseltek.

A fent nevezett személyek a rendőri intézkedésnek aktívan ellenálltak, kifejezetten agresszívan és támadólag léptek fel, a bilincselés közben nem működtek együtt, végig ki

akarták vonni magukat az intézkedés alól, ezért a Rendőrkapitányságra állították elő őket, és ruházatukat átvizsgálták.

A jelentés rögzíti, hogy a helyszínen alkalmazott vegyi eszköz hatására senkinek nem keletkezett olyan sérülése, amely azonnali ellátást igényelt volna. Senki nem jelezte a helyszínen, hogy vegyi mentesítésre lenne szüksége.

Az intézkedés befejeztével az Alosztály tagjai által elszenvedett sérülések fényképen dokumentálva lettek. A sérült rendőrök a Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára mentek és elkészítették az orvosi látteleketet.

2) Megküldték I. G. r. őrmester 2012. november 22-én készített jelentését, amelyben az alábbiak olvashatók.

Az intézkedés napján I. G. r. őrmester szolgálata teljesítése során 14 óra 50 perckor észlelte, hogy a rendőrkapitányság épülete előtt csoportosulás alakult ki, feltehetően az aznapi intézkedés sorozat miatt, mely során kábítószerrel való visszaélés gyanúja miatt több ember előállításra került a Rendőrkapitányságra.

A csoportosulás az őrmester kollégáinak a tájékoztatása szerint már hosszabb ideje kialakult, de ezt ő eddig nem észlelte, mivel az irodájában tartózkodott, melynek ablaka az ellenkező irányba néz.

Az őrmester az ablakon keresztül észlelte, hogy a tömeg már kb. 30-40 főre duzzadt és hangosan, ordibálva szitkozódtak, rázták a rendőrség zárt kapuját, kerítését és befelé köpdöstek. Amit az artikulálatlan ordításból ki lehetett venni az volt, hogy „szabadítsuk ki őket), meg hogy, „megdöglötök”. Az őrmester megítélése szerint ezen „megdöglötök” kifejezést nyilvánvalóan a rendőrökre értették.

Az őrmester elmondása szerint a hangoskodók részben egymást szidták, illetve már egyre sűrűbben hallhatóak voltak a rendőrök felé irányuló szidalmak, hogy „megdöglötök, meg lesztek b**va”. A fenyegetőzések az őrmester emlékei szerint már kimondottan a hazafelé készülő Akció csoport tagjai felé szóltak. Időközben megindult a bejárati kapu rázása és rugdosása, mely elég nagy hanggal járt és alkalmas volt arra, hogy riadalmat keltsen.

M. K. r. zászlós kiment a tömeghez, hogy megpróbálja őket jobb belátásra bírni, ám próbálkozása nem járt eredménnyel. A zászlósnőt a Bevetési Alosztály munkatársai közül elkísérték néhányan, nehogy a felajzott tömeg megtámadja, mert elég agresszívek voltak. Ekkor már I. G. r. őrmester már többedmagával lent tartózkodott az épület előterében, sőt egyre közelebb lépett a kapuhoz, mert a helyzet olyan volt, hogy a tömeg bármikor megtámadhatta volna a kollégáit. A helyszínen tartózkodott a panaszos is, akit az őrmester hallgatott ki a kábítószeres ügyel kapcsolatban tanúként, majd a kora délutáni órákban elengedtek. Az őrmester a tömegben látott egy szőke nőt is, aki azonos V. L-néval. A tömegben tartózkodott még V. G., aki valami olyasmit kiabált, hogy a rendőrök bántották a testvérét, és ezért őt már nem érdekli semmi, még egyéb szidalmakat is mondott.

Az őrmester a tömeg azon részét tartotta szemmel, ahol a panaszos és V. G. álltak és hangoskodtak, szinte már őrjöngtek. Az őrmester megjegyzi, hogy a panaszos bent a rendőrkapitányságon és a kihallgatása során nyugodtan, normálisan viselkedett, ám amikor ő elhagyta az épületet és a tömeghez csapódott más hangot ütött meg, az őrmester számára úgy

tűnt mintha élvezné azt, hogy a tömeg őt akarja megvédeni, és ezért mintha tüzelte, hergelte volna társait.

Időközben az Akció Csoport állományába tartozó egyik rendőr szólt, hogy őt leköpték, mire a kerítésnél álló egyik parancsnok utasítást adott az érintett személy előállítására. Az Akció Csoport munkatársai kiléptek a kinyíló kiskapun keresztül az utcára, ám abban a pillanatban a tömeg gyűrűje bezárult körülöttük, I. G. r. őrmesternek úgy tűnt, mintha megpróbálták volna megakadályozni azt, hogy a rendőrök V. G-t kiemeljék. V. G. ekkor a rendőri intézkedésnek megpróbált ellen állni, az alól ki akarta magát vonni, támadóan lépett fel a rendőrök ellen, feléjük csapott. Mivel az intézkedő rendőrökkel szemben egy egész tömeg állt, és testi épségük is veszélyben volt, mert a tömeg feléjük indult, a kerítésen belül tartózkodó őrmester a kollégáival kiszaladt az utcára. Ennek az volt a célja, hogy a rendőri intézkedést biztosítsák, és hogy a tömeg támadását megakadályozzák.

Az őrmester szemtanúja volt annak, hogy V. G. közbe már a földre került és ott próbálták megbilincselni az Akció Csoport tagjai, de közben azt is látta, hogy V. G. még feszengett, passzívan ellenállt, tehát nem hagyta magát megbilincselni. Eközben az őrmester a tömeget figyelte, mert több nő is állt a rendőrök, illetve a kommandósok közelében, akik folyamatosan kiabálták, hogy „engedd már el”, vagy ehhez hasonlókat. Az őrmester megítélése szerint a tömeg viselkedése nagyon agresszív volt, sőt egyenesen támadóan lépetek fel a rendőri intézkedés ellen.

Az Akció Csoport a tömeg megfékezésére rendszeresített paprika sprayt használt. Ennek hatására a tömeg nagy része a támadó magatartást abbahagyta és elhagyta a területet. Közben a rendőri felszólításnak eleget nem tevő és támadóan fellépő V. L-nét megbilincseltek. Ezt a panaszos megpróbálta megakadályozni, folyamatosan szidta és fenyegette az intézkedő rendőröket, akik a támadás elhárítása végett megbilincseltek őt. A fenti személyeket a rendőrkapitányság épületébe állították elő.

3) D. Á. r. törzsőrmester 2012. november 27-én készített jelentésében az alábbiakat rögzítette.

D. Á. r. törzsőrmester 2012. november 22-én szolgálata teljesítése során 14 óra 40 perc és 15 óra 40 perc között az irodája ablakából arra lett figyelmes, hogy a kapitányság épülete előtt, a bejárat kapunál nagy hangzavar van, a kint álló személyek szidalmazták rendőr kollégáit, akik a bejárat kapu felé megindultak, ezért ő is lerohant a bejárat kapuhoz, tartva az objektum megtámadásától.

Amikor a törzsőrmester leért az irodájából, egy fehér kabátos személy leköpte egyik kollégáját, és boxoló állásba kiabálta nekik, hogy „engem verjete le”. A rendőrök többször felszólították, hogy hagyja abba a tevékenységét, de nem tette. Ezt a személyt a rendőrök elfogták, megbilincseltek, ekkor a garázsok irányából egy másik hangadó futott a megbilincselte személy, illetve a rendőrök felé. Ekkor a törzsőrmester kollégáival a másik hangadó felé futottak, és a hozzá közelebb lévő rendőrök a földre vitték. A törzsőrmester a bilincselésnél segédkezett, a személy bal kezét a tanult fogásokkal bilincselhető helyzetbe tette, azonban magát a bilincselést már másik rendőr hajtotta végre. Ezt követően azt a személyt a kapitányság épületébe előállították.

4) Az illetékes rendőri szerv megküldte G. R. r. törzsszászlós, D. Á. r. törzsőrmester és B. Á. r. törzsőrmester az intézkedés napján kelt, az elfogás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült jelentését.

Az intézkedő rendőrök 2012. november 22-én 14 óra 50 perckor vonták intézkedés alá a panaszost, és annak keretében az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése szerint – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, valamint 33. § 1) bekezdés a) pontja alapján – mint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt – elfogták. Az intézkedés során az Rtv. 47. § alapján testi kényszert, a 48. § b) pontja alapján támadás megakadályozása érdekében, és d) pontja alapján az ellenszegülés megtörése érdekében bilincset alkalmaztak. A kényszerítő eszközök alkalmazására figyelmeztették a panaszost. A bilincset a rendőrök 2012. november 22-én 14 óra 50 perctől 2012. november 23-án 2 óráig alkalmazták a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre és hátra bilincselésével. A rendőrök intézkedtek, hogy a panaszos orvosi ellátásban részesüljön, mivel a panaszos könnyebben sérült, hámhorzsolása és duzzanata keletkezett. A kényszerítő eszköz, illetve intézkedés alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett. A jelentés rögzíti, hogy a panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján hozzátartozójának, képviselőjének kiértesítését nem kérte.

A jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés és a kényszerítő eszköz használata azért vált szükségessé, mert a panaszost garázdaság bűncselekményét követte el. A panaszos a Rendőrkapitányság előtti szakaszon körülbelül 40 fős tömeget hergelt fel, köztük V. L-nét és V. G-t, hogy támadják meg a rendőrséget, a rendőröket, mert azok „semmiség” miatt vitték be. A tömeg tagjai a rendőrkapitányság kerítését rángatták, rugdosták, artikulálatlanul szitkozódtak, fenyegették a rendőröket, amikor felszólították őket a cselekményük befejezésére.

A panaszos az intézkedés megkezdése után a megbilincselte V. G. kiszabadítására buzdította az ellenséges tömeget. A panaszos lendületesen, támadólag megindult a rendőrök felé, akik a törvény nevében felszólították, hogy fejezze be cselekményét, különben elő fogják állítani és meg fogják bilincselni. G. R. r. törzszászlós megfogta a panaszos jobb karját, erre ő még agresszívabbá vált, megpróbálta kiszabadítani a karját, erősen rángatózott, ezért a földre akarták vinni, hogy megbilincseljék, de a nedves aszfalton a rendőrök elestek. A panaszos hasra esett, G. R. r. törzszászlós pedig órá, D. Á. r. törzsőrmester, aki közben melljük térdelt megfogta a panaszos bal karját. Eközben valaki hátulról megrángatta G. R. r. törzszászlóst, aki elvesztette az egyensúlyát, és ennek következtében nem bírta kontroll alatt tartani a panaszost. A panaszos kapaszkodva próbált felállni, ezért D. Á. r. törzsőrmester a mellkasánál fogva vissza húzta őt. G. R. r. törzszászlós jobb karjánál fogva vissza fordította hasra a panaszost, aki nagyon aktívan ellenszegült, ezért B. Á. r. törzsőrmester a lapockája közötti területre tenyerelve segített leszorítani őt. D. Á. r. törzsőrmester és G. R. r. törzszászlós a panaszos hátára térdelt, így szorítva a verekedőt az aszfaltra, a fejét jobbra-balra forgatva segítségül hívta a rendőröket körülvevő ordító személyeket. G. R. r. törzszászlós a panaszos karjait hátul megbilincselte, és előállította a Rendőrkapitányság aulájába, és ruházatának átvizsgálása után ott őrizték.

A jelentés rögzíti, hogy a bilincselés során a panaszos bal térdén, és jobb szeme alatt hámhorzsolós sérüléseket szerzett. A panaszost a Kórházba szállították orvosi vizsgálatra, ahol könnyű sérüléseit ellátták.

A jelentés rögzíti, hogy a panaszos a védelemhez való jog gyakorlására vonatkozó szóbeli tájékoztatót a 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alapján

megkapta, valamint az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztató, illetve az előállítás idejéről szóló igazolás részére kiadásra került.

A jelentés megjegyzi, hogy a panaszos további intézkedés végett 2012. november 23-án 2 órakor átadásra került a Rendőrkapitányságra.

A jelentéshez csatolt parancsnoki vélemény és kivizsgálás megállapításai szerint a panaszossal szemben végrehajtott igazoltatás, ruházatának átvizsgálása, és elfogása, valamint a testi kényszer és a bilincs alkalmazása jogszerű és szakszerű volt. A parancsnok úgy ítélte meg továbbá, hogy az intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-a szerinti arányosság követelményének.

5) A panaszos által aláírt „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatvány alapján a panaszos a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást megkapta, az előállítás okáról, annak várható időtartalmáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartalmáról szóló – igazolást átvette, azonban az előállító egységben történő elhelyezésével kapcsolatban az írásos tájékoztatást nem vette át. Az irat szerint a panaszos a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel és a kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal élt, élelmezést nem kért, betegségben nem szenved, illetve a rendőri intézkedés során keletkezett sérüléseivel összefüggésben orvosi ellátásban részesült.

6) Az intézkedés napján a panaszos befogadaskor készített orvosi vélemény rögzíti a panaszos külsérelmi nyomait, miszerint a panaszos arca zúzódott, valamint térdén sérüléseket szenvedett. Az orvosi vélemény szerint a panaszos fogdában elhelyezhető és elkülönítése nem indokolt.

7) A 2012. november 23-án kelt a panaszos őrizetbe vételét elrendelő határozat szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő köznyugalmat súlyosan megzavarva csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben a panaszos őrizetbe vételét rendelik el a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. évi törvény (a továbbiakban: Be.) 127. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 126. § (2) bekezdésére. A határozat szerint az őrizet kezdő időpontja 2012. november 22. nap 14 óra 50 perc, és a fogvatartás ideje legkésőbb 2012. november 25-én 14 órakor jár le. A határozat rögzíti, hogy a Be. 128. § (2) bekezdése értelmében a panaszos őrizetbe vételének elrendeléséről és a fogva tartás helyéről édesapját, id. V. L-t kell értesíteni, ami 2012. november 23-án 2 óra 5 perckor meg is történt. A határozat indokolása alapján a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2012. november 22-én 14 óra 30 perc és 15 óra közötti időben társaival a Rendőrkapitányság épületével szemközti járdaszakaszon agresszíven, fenyegetően (ordítottak, emberöléssel fenyegetőztek), a köznyugalmat súlyosan megzavarva léptek fel. A panaszos ezen cselekménye alkalmas a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportos garázdaság büntettének az elkövetésére. A határozat szerint a panaszos a gyanúsítás ellen panasszal nem élt, a terhére rótt bűncselekményt részben elismerte. A vallomásában előadottak ellenőrzése és ezzel kapcsolatos további nyomozati cselekmények végrehajtása szükséges. A nyomozás jelenlegi szakaszában fennáll annak veszélye, hogy a panaszos szabadlábban hagyása esetén szökéssel, elrejtőzéssel kísérelné meg az eljárás alól kivonni magát, illetve az eljárást a tanúk befolyásolásával és megfélemlítésével megghiúsítaná. Mindezekre figyelemmel, valamint tekintettel a bűncselekmény tárgyi súlyára, illetve arra, hogy megalapozottan feltehető, hogy a panaszos szabadlábban hagyása esetén újabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt

követne el, ezért az őrizetbe vétel elrendeléséről határoztak. A határozatot 2012. november 23-án 1 óra 53 perckor hirdették ki, amit a panaszos aláírta, és a határozat ellen panasszal nem élt.

8) A Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatósága 2012. december 1-jén kelt levelében arról tájékoztatta a Nyomozó Ügyészséget, hogy a Rendőrkapitányság objektumvédelmét ellátó kamerarendszer rögzítést nem végez, csak élőképen közvetíti a szolgálatirányító parancsnok részére a kamera által rögzítetteket, így a 2012. november 22-ei eseményekkel kapcsolatban nincs felvétel. A Önkormányzat által működtetett térfigyelő kamerarendszer Rendőrkapitánysághoz legközelebbi eső helyszíneire telepített kamerák „látási körzetébe” nem tartozik egyik esemény helyszíne sem, így ezen kamerarendszerekből sem volt mód felvételek beszerzésére.

9) A rendőrség megküldte a 2012. december 3-án P. G. r. alezredes által készített értékelő jelentést a hivatalos személy elleni erőszak parancsnoki kivizsgálásról.

A jelentés szerint 2012. november 22-én 14 óra 50 perckor H. G. r. főtörzsőrmester, valamint M. Á. r. törzsőrmester sérelmére a Rendőrkapitányság épülete előtt hivatalos személy elleni erőszakot követett el V. G.

A rendkívüli esemény parancsnoki kivizsgálása megtörtént, mely során a jogszerűség, szakszerűség, szükségesség és arányosság tekintetében P. G. r. alezredes az alábbiakat állapította meg.

A Rendőrkapitányság a *.bű. számú ügyben büntetőeljárást folytat ismeretlen tette ellen a Btk. 283/B. § b) pontjába ütköző és aszerint minősülő visszaélés új pszichoaktív anyaggal büntett elkövetése miatt, mivel megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy H. város területén ismeretlen személyek kábítószer kereskedelmet folytatnak.

A nyomozás során beszerzett adatok alapján 2012. november 22-én 8 órától összehangolt akció került végrehajtásra a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya és a Felderítő Alosztálya, valamint a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya és Akció Alosztálya bevonásával.

A rendőri intézkedés során 12 főt, többek között V. F-t állították elő. Az előállított személyek mindegyikénél MultiScreen gyorsteszt került alkalmazásra, melyek közül két személynél a teszt negatív eredményt mutatott, a többiek tekintetében a vizeletminta szakértői vizsgálata vált szükségessé. Az előállításokat követően a lakásban helyszíni szemle került lefolytatásra, melynek során feltehetően kábítószer tartalmú anyagok, valamint egyéb anyagmaradványok és számítástechnikai eszközök kerültek lefoglalásra. A WC kagylóban lévő műanyag zacskók szintén lefoglalásra kerültek. Ez egyikben növényi származékok voltak, a másokban alufóliából készített úgynevezett pakettek.

A jelentés ezt követően időrendi sorrendben ismerteti az egyes eseményeket, amely leírás megegyezik az Akció Alosztály tagjainak 2012. november 22-ei jelentésével, ezért az ismertetésüktől a Testület ehelyütt eltekint.

A foganatosított rendőri intézkedéseket követően a megbomlott közrend helyreállt. Mind a rendőrök, mind az előállított személyek orvosi vizsgálatára a Kórház Általános Traumatológiai Ambulanciáján került sor, ahol a vizsgálatokat dr. H. G. orvos és Sz-é M. A.

asszisztens végezte el. Az Alosztály tagjai által elszenvedett sérülések fényképen dokumentálva lettek.

A jelentés szerint 2012. november 22-én 14 óra 50 perckor H. G. r. főtörzsőrmester, valamint M. Á. r. törzsőrmester sérelmére a Rendőrkapitányság épülete előtt hivatalos személy elleni erőszakot követett el V. G. A hivatalos személy elleni erőszakkal kapcsolatban a helyszíni intézkedéseket foganatosító Nyomozó Ügyészség tanúként hallgatta ki H. G. r. főtörzsőrmestert és M. Á. r. törzsőrmestert., akiknek nyilatkozta jelen panaszügy szempontjából nem releváns, ezért azok tartalmának ismertetésétől a Testület eltekint.

A jelentés rögzíti az ügyben tett intézkedéseket:

- Nyomozó Ügyészség értesítése;
- Főügyészség megbízott vezetője a nyomozati cselekmények végrehajtása érdekében nyomozó ügyész csoport megalakítására intézkedett, akik a helyszínen tartózkodó Nyomozó Ügyészség vezetőjének közvetlen utasítása alapján elvégezték a helyszínnel, a tanúk kihallgatásával, valamint a gyanúsított kihallgatásával kapcsolatos, részben halaszthatatlan nyomozati cselekményeket;
- Nyomozó Ügyészség nyomozást rendelt el a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütköző és (8) bekezdés szerint minősülő és büntetendő hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt;
- H. G. r. főtörzsőrmesterrel, valamint M. Á. r. törzsőrmesterrel szemben alkoholszondás ellenőrzés, mely negatív eredményt mutatott;
- az intézkedő rendőrök részletes jelentést készítettek;
- a rendőri intézkedések alkalmával H. G. r. törzsőrmester (orr duzzanat, homlokán karmolási nyom, hámsérülés), B. P. r. zászlós (térd és kézfej hámhörzsolása), M. Á. r. törzsőrmester (fej baloldal duzzanat), K. G. r. őrmester (balkar hámhörzsolása, duzzanata) nyolc napon belül gyógyuló könnyű sérülést szenvedtek, ezért orvosi ellátásban részesültek;
- az előállított személyek orvosi vizsgálata az ügyész jelenlétében megtörtént, amely során megállapítást nyert, a panaszos 8 napon belül gyógyuló fejfélületi sérülést, arczúzódást és térd sérülést szenvedett;
(Mind a rendőrök, mind az előállított személyek orvosi vizsgálatára a Kórház Traumatológiai Ambulanciáján került sor.)
- Megyei Rendőr-főkapitányság Központi Ügyeletének jelentéstétel az ORFK Vezetőjének 53/2010. utasítás alapján;
- jelentéstétel az ORFK vezetője, Dr. H. J. r. altábornagy részére;
- nyomozás elrendelése a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő a köznyugalmat súlyosan megzavarva, csoportosan elkövetett garázdaság megalapozott gyanúja miatt;
- a helyi roma nemzetiségi önkormányzat képviselőjével, valamint V. L-lel történő helyszíni egyeztetés, melyet C. L. r. ezredes megyei rendőrkapitány, illetve dr. Sz. Z. r. alezredes megbízott rendészeti igazgató folytatott;
- a város köznyugalmának biztosítása érdekében a Készenléti Rendőrség megerősítő erőinek igénylése;
- intézkedés a panaszos és társai a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése a) pontja szerint minősülő csoportos garázdaság büntette alapos gyanúja miatti kihallgatásukra és őrizetbe vételükre. A panaszost és több társát a Városi Bíróság 2012. november 24-én 14 órakor tartott tárgyaláson előzetes letartóztatásba helyezte;
- a rendőrkapitányság objektumvédelmét segítő kamerarendszer megtekintése, melynek során megállapítást nyert, hogy az releváns információt nem tartalmaz, mert a kamerarendszer nem végez rögzítést, csak közvetíti a képernyőre a kamera által észlelteket.

A parancsnoki kivizsgálás az intézkedések jog- és szakszerűségére vonatkozóan az alábbi megállapításokat tette.

Az intézkedést lefolytató rendőrök az intézkedést az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján jogszerűen, valamint a Szolgálati Szabályzat 4. § (3) bekezdése értelmében intézkedési kötelezettség fennállása alapján kezdték meg.

Az intézkedés alá vonni kívánt személyekkel szemben az előzetes közlések az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján nem történtek meg, mivel azok a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztették volna.

Az intézkedést lefolytatók jogszerűen alkalmazták az ellenszegülés megtörése érdekében az Rtv. 47. §-ban szabályozott testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítés (testi kényszert), az Rtv. 48. §-ában szabályozott bilincset, illetve az Rtv. 49. §-ában szabályozott vegyi eszközt.

Az előállított személyek ruházatát az Rtv. 31. § alapján jogszerűen vizsgálták át. Az intézkedés során, többek között a panaszos elfogására az Rtv. 31. § a) pontja alapján jogszerűen került sor.

A lefolytatott rendőri intézkedés során betartották a fokozatosság és az arányosság követelményét, tekintettel a Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésére és az Rtv. 15. § (1) bekezdésére.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az Rtv. alapján az egyes személyekkel szemben foganatosított rendőri kényszer és személyi szabadságot korlátozó intézkedések jogszerűek, szakszerűek és arányosak voltak. Az intézkedéseket foganatosító rendőrök a szakma szabályai szerint jártak el, valamint „hivatalos eljárásban történő bántalmazásra a rendelkezésre álló adatok alapján adat nem merült fel”.

10) Dr. Sz. Z. r. alezredes 2013 február 20-án kelt tájékoztatója a fentiekhez képest az alábbi többlet információkat tartalmazza.

Az intézkedés alá vonni kívánt személyekkel szemben az előzetes közlések, felszólítások nem, illetve részben történtek meg, mivel azok a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztették volna, azonban az intézkedést lefolytatók rendőri kiléte azonban a kerítésen keresztül történő többszöri felszólítások miatt nyilvánvaló volt. A személyes szabadság korlátozásáról szóló jelentések alapján az előállítást követően annak okáról való tájékoztatás megtörtént.

A panaszosi állítás szerint az intézkedés során a rendőrök részéről tett kijelentések – miszerint „dolgozni kéne, nem bűnözni”, „kussoljál, vagy téged is beviszünk”, „maradj csöndben, mert te is mész be” – a rendelkezésre álló írásos dokumentumok nem tartalmazzák.

A rendelkezésre álló írásos dokumentációk alapján a panaszos az előállító helyiségben nem volt elhelyezve, így személyes szabadság korlátozásáról szóló jelentésekben foglaltak szerint a jogokról és kötelezettségekről szóló írásos tájékoztatót nem vették át. A panaszosok őrizetbe vételéről kiállított határozat tartalmazza a hozzátartozó személyek kiértesítésének megtörténtét.

A Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság megalapozott gyanúja miatt indult eljárás a panaszos és társai ellen. A Nyomozó Ügyészség eljárást folytat az intézkedő rendőrök sérelmére elkövetett hivatalos személy elleni erőszak megalapozott gyanúja miatt.

A tájékoztató rögzíti, hogy a Testület megkeresésében megfogalmazott kérdésekre az átirathoz mellékelt rendőri jelentéseken túlmenően nem áll adat rendelkezésre.

A tájékoztatóhoz csatolták az intézkedésben részt vevő rendőrök névsorát, szolgálati helyét és beosztását a jelvéyszámok megjelölésével.

11) Az illetékes rendőri szerv megküldte 2012. november 22-én foganatosított intézkedés sorozatról készült videofelvételeket.

A megküldött felvételek közül egy rögzíti a Rendőrkapitányság előtt lezajlott eseményeket, míg a többi felvételen H. város területén folytatott kábítószer-kereskedelem felderítését szolgáló, 2012. november 22-én a délelőtti órákban végrehajtott rendőri akció látható. Mivel ezen felvételek nem bírnak jelentőséggel a panaszügy megítélése szempontjából, ezért ismertetésüktől a Testület eltekint.

A felvétel kezdetén három rendőr szalad ki a rendőrkapitányság épületéből már a nyitott kapun keresztül az utcára, akik közül az egyik a kamerát kezeli. Ekkor már a rendőrkapitányság kerítésénél nem látható tömeg. A felvétel 13 másodpercénél V. G. tűnik fel, akit két rendőr közre fogva, felkarját, illetve vállát átfogva kíséri el két kiabáló nő mellett – az egyik rózsaszín csizmát, a másik fehér papucsot visel –, hátrabilincsel kézzel a rendőrkapitányság felé. Ezt követően a háttérből sikoltozás és artikulálatlan kiabálás hallatszik, amire a kamerát kezelő rendőr a körülötte lévő három kollégájával a rózsaszín csizmás és a fehér papucsos nő kíséretében a felforduláshoz siet. A felvételen nem kivehető, hogy mi történik a háttérben, amire a kamerát kezelő személy odaér, addigra a panaszost rendőrök földre vitték. A panaszos kapálózik, próbál a rendőrök fogásából szabadulni. A rózsaszín csizmás nő a panaszoshoz fut, akit az egyik rendőr próbál távol tartani. 48 másodperc körül már jól kivehető, hogy a hason fekvő panaszost két rendőr bilincseli meg kezek hátra helyezésével, miközben az egyik rendőr térdével rögzíti a panaszost. Ezt követően két rendőr kíséri el, amely során ellenállást nem tanúsít. A felvételen rögzítésre került V. L-nével szembeni intézkedés is, aki 49 másodpercénél tűnik fel a felvételen, amikor is őt az egyik rendőr hassal a földre viszi, majd a rendőr kollégájának segítségével próbálja megbilincselni, aminek a V. L-né aktívan ellenáll, kapálózik, próbál kiszabadulni a rendőrök fogásából. Az egyik rendőr V. L-né hátára térdel, hogy biztosítsa a bilincselés végrehajtását. Miután a kezek hátra helyezésével megbilincselték, a rendőrök próbálják többször talpra állítani, azonban továbbra is ellenáll a rendőri intézkedésnek.

A Testület megjegyzi, hogy a felvétel az intézkedés alapjául szolgáló eseményeket nem rögzíti, és a panaszos a rendőrkapitányságra történő kísérését is csak részben tartalmazza.

A panaszos és V. L-né megbilincselésekor a háttérben körülbelül nyolc-tíz ember figyel az eseményeket. A felvételen folyamatosan kiabálás, jajveszékélés és durva beszéd hallatszik, többször szidalmaznak a rendőröket, jól kivehetően a „gyilkos rendőrök” kifejezést lehet hallani. A felvételen az intézkedés során az egyik a rendőr próbálja rábírnival az ott lakó embereket, többek között a rózsaszín csizmás és a fehér papucsos nőt, hogy hagyják el a

helyszínt, térjenek haza. A felvételen időközben jól hallhatóan elhangzik (véltetően rendőröktől) „hogy dolgozni kéne és nem bűnözni” kijelentés, majd egy másik férfitől „kussoljál, vagy téged is beviszünk”. Ezen kívül hallhatóan a rendőrök más sértő kifejezést nem használnak, fellépésük higgadt, de határozott. A rendőrök civil ruhát, illetve közülük néhányan police feliratú fekete mellényt viselnek.

12) Megküldésre kerültek egyéb dokumentumok (az intézkedő rendőrök orvosi vizsgálatáról készült leletek, és a rendőrségi intézkedéssel szemben panasszal élő más személyekre vonatkozó iratok), amelyek a fentiekhez képest nem tartalmazzak új információt, vagy nem relevánsak a panaszügy megítélése szempontjából, ezért ismertetésüktől a Testület eltekint.

III.

1) A Testületnek először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszt az arra jogosult személy terjesztette-e elő.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. imént idézett 92. §-ának (1) bekezdése alapján panasz előterjesztésére az a személy jogosult, akinek alapvető jogai az intézkedés, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazása során sérültek. A panaszbeadvány szerint a rendőrök a kerítés mögött álló más személyekkel szemben is fogatosítottak intézkedést, valamint gázspray-vel lefújtak több embert – akik éppen az utcán tartózkodtak, vagy a kiabálásra rohantak le a lakásaikból – , illetve az intézkedés alatt a helyszínen lévők cigány származására sértő kijelentéseket tettek. Tekintettel arra, hogy ezen személyekkel szemben fogatosított intézkedés, illetve alkalmazott vegyi eszköz, valamint ezen személyeket érintő rendőri fellépés a panaszos alapvető jogát nem érintette, a Testület a panaszbeadvány ezen részére vonatkozóan nem folytatta le a vizsgálatát.

A panaszbeadvány ezen személyekre vonatkozó részei tekintetében tehát a Testület megállapította, hogy a beadványt nem a jogosult terjesztette elő.

Megjegyzi a Testület, hogy R. A-t, V. L-nét és V. G-t érintő rendőri fellépést külön panaszeljáráásban vizsgálja.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve az abból levezetett testi integritáshoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszos sérülései keletkeztek-e rendőri bántalmazás következtében, vagy azok a jogszerű kényszerítő eszköz alkalmazásának tudhatóak be.

A panaszost az intézkedés napján kábítószerrel való visszaélés bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárással összefüggésben állították elő. A panaszbeadvány szerint ezen intézkedés során, még a rendőrkapitányság épülete előtt foganatosított intézkedéseket megelőzően, a panaszos fejét a beszállítás közben egy rendőr beleverte az autó első ülésének támlájába, majd kiszállításkor a kabátjánál fogva rángatták ki, ezt követően gyomron ütötték. A rendőrkapitányság épületében a panaszost kihallgatták, vizeletmintát vettek tőle, azon gyorstesztet alkalmaztak, ami nem mutatott pozitív eredményt, majd szabadon távozhatott. A rokonai által észlelt sérülések közül kevés keletkezett ekkor, a legtöbb az épületbe történő visszahívását követően keletkezett. A panaszost elmondása szerint pofozták és rugdosták, az épületbe történő visszahívása után ketten, egy fekete „tüsi hajú”, valamint egy magas, kopasz, szőke körszakállas rendőr, aki narancssárga pulóvert viselt. Mindketten fekete mellényt is viseltek.

P. G. r. alezredes értékelő jelentése rögzítette, hogy „hivatalos eljárásban történő bántalmazásra a rendelkezésre álló adatok alapján adat nem merült fel”.

Az elfogás végrehajtásáról készült jelentés arról tanúskodik, a bilincselés során a panaszos bal térdén, és jobb szeme alatt háthorzsolós sérüléseket szerzett, ezért a Kórházba szállították orvosi vizsgálatra, ahol könnyű sérüléseit ellátták.

Töretlen gyakorlatának megfelelően a Testület eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására tekintettel folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett

államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A rendőri iratok a fentiekben kifejtetteknek megfelelően cáfolták a panaszos bántalmazását, azonban maguk is beszámoltak róla, hogy a panaszosnak (már a rendőrkapitányság épülete előtti eseményekkel összefüggésben) a kényszerítő eszköz alkalmazása közben sérülése keletkezett, aminek orvosi ellátásáról gondoskodtak. Az orvosi lelet szerint a panaszos arca és bal térdje sérült. A dokumentum a térd elülső felszínén, valamint a jobb szem alatt felületes hámsérülést, valamint a jobb arcfél fájdalmas duzzanatát tünteti fel. A lelet rögzíti, hogy az elkészített felvételeken törés nem látható. A panaszos befogadáskor készített orvosi vélemény is rögzíti a panaszos külsérelmi nyomait, miszerint a panaszos arca zúzódott, valamint térdén sérüléseket szenvedett.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésre álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és az érintett rendőrök nyilatkozatára, valamint a rendelkezésre álló felvételekre támaszkodhatott.

A bizonyítékok alapján elmondható, hogy a panaszos sérülései származhattak bántalmazásból, azonban a rendőrségi iratok alapján ezen sérülések a rendőrkapitányság épülete előtti – a panaszos támadó magatartása és ellenszegülése miatt szükségessé vált – kényszerítő eszköz-használatból is eredhettek.

Ilyen körülmények között a Testület felelősséggel csak annyit állapíthat meg, hogy a panaszos sérülései egyaránt keletkezhetnek a panaszossal szemben megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában alkalmazott kényszerítő eszköz használata miatt, és jogszabályi felhatalmazáson túli fizikai erőszak alkalmazása, azaz bántalmazás eredményeként is. A Testület megítélése szerint ezért nem lehetett egyértelműen bizonyítani, hogy a panaszos sérülései jogszerűtlen rendőri fellépés miatt keletkeztek.

A jogszabályi felhatalmazáson túli fizikai erőszak alkalmazása vonatkozásában ezért a Testület arra a meggyőződésre jutott, hogy a panaszos testi épséghez fűződő alapvető jogának sérelme a konkrét esetben nem megállapítható.

3) A Testület a panaszos előállításának jogszerűségével kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette.

A panaszbeadvány szerint 2012. november 22. napján a rendőrség 12 főt – köztük a panaszost is – állított elő kábítószerrel való visszaélés bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárással összefüggésben. A panaszos hozzátartozói – többek között a panaszos édesanyja V. L.-né és annak másik fia, V. G. és R. A. – gyülekeztek a Rendőrkapitányság épülete előtti utcán, egyrészt információk szerzésének céljával azt illetően, hogy mi okból állították elő rokonaikat, másrészt arra várva, hogy az előállított személyek kihallgatásuk után távozhassanak a rendőrségről. Úgy tűnt, hogy a panaszos is szabadon távozhat, azonban a rendőrkapitányságról távoztában két nyomozó az

udvarról visszahívta őt az épületbe. Nagyjából 20-25 perc múlva ismét kiengedték a panaszost, akinek rokonai ekkor vették észre, hogy sérüléseket szenvedett. Ezután a panaszos rokonai kiabálni kezdtek, hogy „miért kellett a panaszost megverni”, „felvetjük a látellelet”, illetve „fel lesztek jelentve” mondatokat. Ezt követően több rendőr jelent meg a rendőrkapitányság udvarán, a kerítés előtt, majd a kerítésen kívül tartózkodókkal szemben kezdtek intézkedni, a panaszos elmondása szerint felszólítás nélkül. Az egyik rendőr instrukciókat adott arra vonatkozóan, hogy kiket kell előállítani. Az intézkedés közben V. G-t négyen a földre vitték, fejét egy virágágyásba nyomták, az intézkedés során kificamodott a jobb válla. A panaszost és V. L-nét néhány méterrel távolabb, a garázsok mögött vitték földre, bár abban az előadások nem egyeznek, hogy odáig futva menekültek-e, vagy a rendőrök vitték őket arrébb.

A panasz-kiegészítésben a jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy a panaszos az intézkedést közvetlenül megelőzően épp az épületből elfelé haladt, majd a garázssorhoz úgy került, hogy odaszaladt szólni az intézkedő rendőröknek, hogy ne bántsák az édesanyját.

Az intézkedő rendőrök jelentésükben előadták, hogy 2012. november 22-én a Rendőrkapitányság bejáratánál 4 nő hangoskodott, kiabált, elégedetlenkedett a hozzátartozói előállítása miatt. B. B. fegyveres biztonsági őr felszólította őket, hogy hagyják el a rendőrkapitányság területét, aminek nem tettek eleget, tovább kiabáltak a biztonsági őrrel. Gy. Á. r. zászlós és Cs. T. r. zászlós többszöri rendőri felszólítására háborogva, kiabálva elhagyták a rendőrkapitányság területét, és a kaput bezárták utánuk. Mind ezek után ezen személyek továbbra is a kapitányság környékén mozogtak. 13 óra 30 perckor a kapitányság előtti utcán 20 fős tömeg jelent meg hangoskodva, kiabálva, akik elállták a rendőrkapitányság kijáratát. A fegyveres biztonsági őr újból kiment a kapuhoz és felszólította őket, hogy fejezzék be ezt a viselkedést, álljanak hátrébb a bejáratától, ne akadályozzák az épületbe való bejutást. Ezt követően a tömeg kb. 40 főre növekedett, akik a kapitányság előtt folyamatosan hangoskodtak, kiabáltak, megkérdőjelezték az előállítások jogszerűségét. 14 óra 50 perckor a tömeg már ordított, fenyegetőzött, a több személy rázta a kerítést, próbálta kinyitni a kaput és azt ordította, hogy „engedjétek be, szabadítsuk ki őket”, „meg lesztek ölve mocskos rendőrök”, „felrobbantjuk a rendőrséget veletek együtt”. Ekkor M. K. r. zászlós a kapitányság épületéből, G. R. r. zászlós, H. G. r. törzsőrmester, B. Á. r. törzsőrmester, M. A. r. törzsőrmester és K. G. r. őrmester az udvaron parkoló szolgálati gépjárművektől odamentek a 20 méterre lévő kerítéshez. Többször is felszólították a személyeket, hogy nyugodjanak meg, jogellenes cselekményeiket hagyják abba, különben elő lesznek állítva a kapitányságra. Ekkor a tömeg közvetlenül a kapitányság kerítésénél helyezkedett el, és a felszólítással mit sem törődve tovább üvöltött és fenyegetőzött. Annyira agresszíven viselkedtek, hogy a kerítéshez préselődtek, majdnem benyomva azt, egyre jobban hergelve egymást. A tömegben több személy is agresszív, kifejezetten ellenséges magatartást tanúsított, a jogellenes cselekményeket nem hagyta abba, ezért M. G. r. alezredes utasítást adott a főbb hangadók kiemelésére (V. L-né, V. G.) előállítására és megjelölte őket ruházat alapján. Ezt követően a megjelölt személyek a kerítést elengedve futásnak eredtek. Az intézkedést megkezdő rendőrök a kapuban álló tömegben keresztül a megjelölt személyek után rohantak, majd megkezdtek az előállításukat. Az időközben a tömeghez csapódott panaszos el kezdte hergelni és tüzelni a társait, majd „engedjétek el, szabadítsuk ki” felszólítással támadólag megindult V. L-né előállítását végző rendőrök felé és közben meglökte B. Á. r. törzsőrmestert. A rendőrök a törvény nevében felszólították a panaszost, hogy fejezze be cselekményét, különben elő fogják állítani, ennek ellenére a panaszos nem hagyott fel magatartásával, próbálta megakadályozni, hogy édesanyját megbilincseljék a rendőrök, folyamatosan szidta és

fenyegette az intézkedő rendőröket, akik a támadás elhárítása végett megbilincseltek őt, majd előállították a Rendőrkapitányságra.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt – előállították. A jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés és a kényszerítő eszköz használata azért vált szükségessé, mert a panaszost garázdaság bűncselekmény elkövetésén tetten érték.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 3. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az Rtv. 13. §-a egyértelműen rögzíti, hogy a rendőr köteles intézkedést kezdeményezni, ha jogellenes cselekményt, így például bűncselekményt megvalósító magatartást észlel, vagy ilyenről tájékoztatják. A rendőrségi iratok egyértelműen azt tartalmazzák, hogy a rendőrök a panaszossal szemben a rendőrkapitányság előtt tanúsított jogellenes magatartása miatt kezdeményeztek intézkedést.

Az Rtv. 33. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. A Szolgálati Szabályzat 28. §-ának (1) bekezdése a fenti rendelkezést azzal egészíti ki, hogy a rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi rendőri szervhez állítja elő. Ezen rendelkezések a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget, hanem tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség által megjelölt előállítási ok megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének a rendőrségi fellépéshez szükséges fokú gyanúja, és ha igen, úgy megvalósult-e „tettenérés”.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e.

Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos követett-e el bűncselekményt vagy sem, hanem csupán abban, hogy az

adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható. Sem az Rtv., sem büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, ezért a Testület itt is a 265/2011. (IX. 14.) számú állásfoglalásában elvégzett fogalomértelmezést követi.

A Btk. 271. § (1) bekezdése alapján garázdaság bűncselekményét követi el, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ugyanezen szakasz (3) bekezdés a) pontja értelmében a büntetés büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot csoportosan és a köznyugalmat súlyosan megzavarva követik el.

A Testület az előállítás jogszerűségének megítélésakor a rendőrség előadását találta meggyőzőbbnek, mivel a jelentések konzekvensen, egymással összhangban számoltak be az intézkedés alapjául szolgáló körülményekről. Szükséges rámutatni arra is, hogy a panaszos és rendőrség előadása egybevág, megegyezik azon a ponton, hogy a panaszos úgy került a garázsokhoz, hogy odament az édesanyját előállító rendőrökhöz, amit a rendőrség azzal egészített ki, hogy a panaszos – a rendőrkapitányság épülete előtt összegyűlt tömeg tagjaként társait hergelve – támadólag lépett fel az intézkedő rendőrökkel szemben, próbálta megakadályozni V. L-né megbilincselését. A rendőrség szerint a panaszos ezen magatartásával felszólítás ellenére, az előállítás kilátásba helyezése ellenére nem hagyott fel. A Testület megítélése szerint a rendőri jelentésekben leírt panaszosi magatartás elegendő annak megállapításához, hogy a rendőrségnek a csoportosan elkövetett garázdaság megvalósulására vonatkozó helyzetértékelése nem minősüljön nyilvánvalóan megalapozatlannak, ezért a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben felmerült a jogellenes cselekmény elkövetésének az a minimális szintű gyanúja, amely rendőri intézkedést, a panaszos előállítását tette szükségessé.

Erre való tekintettel a Testület úgy ítélte meg, hogy a csoportosan elkövetett garázdaság gyanújának a rendőri intézkedést szükségessé tevő fokú gyanúja a kérdéses esetben fennállt. Figyelemmel arra, hogy a feltételezett jogellenes magatartást a panaszos a rendőrkapitányság épülete előtt, az intézkedő rendőrök szeme láttára, illetve azok sérelmére követte el, a Testület úgy ítélte meg, hogy a tettenérés feltételei is fennálltak. Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a Testület megállapította, hogy jogszerű volt a panaszos elfogása és előállítása, ezért a panaszos személyi szabadsághoz való jogát nem érte sérelem.

A Testület megjegyzi, hogy a panaszost az előállítás időtartalmával kapcsolatban nem érte jogsérelem, tekintettel arra, hogy a panaszos őrizetbe vételét utóbb elrendelték, amelynek időtartalmába az előállítás beleszámít.

4) A jogi képviselő szerint a panaszost nem tájékoztatták az előállítás okáról.

A panaszos állításával ellentétben az elfogás végrehajtásáról készült jelentés és „Nyilatkozat” elnevezésű formanyomtatvány rögzíti, hogy a panaszost az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról tájékoztatták. A nyilatkozatot a panaszos aláírásával ellátta.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése kimondja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Mivel a Testület a panaszos és a rendőrök állítása között feszülő ellentmondást – egyéb bizonyíték hiányában – nem tudta feloldani, úgy foglalt állást kifejtettekkel kapcsolatban, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszossal szemben a rendőrök az intézkedés során kényszerítő eszközöket is alkalmaztak, amivel összefüggésben a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

a) A Testület elsőként a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer és bilincselés jogszerűségét látta indokoltan vizsgálni.

A panaszbeadvány arról számol be, hogy a testi kényszerrel egyidejűleg történt a bilincskalkalmazás, amelyet előzetes figyelmeztetés nem előzött meg. A földre vitt panaszos kezeit hátrabilincseltek, majd kérésére később kezeit előre helyzetben bilincseltek meg. Körülbelül délután 2 órától következő nap hajnal 5 óráig alkalmazták a rendőrök bilincselést a panaszossal szemben, amely a jogi képviselő megítélése szerint indokolatlanul hosszú időnek minősül. A jogi képviselő kifogásolta a kényszerítő eszköz fogatosításának módját is, felhívta a Testület figyelmét arra, hogy a rendőrségi felvételen is jól látható módon rátértek a panaszos hátára.

Az elfogás végrehajtásáról készült jelentés szerint az intézkedő rendőrök az Rtv. 47. § alapján testi kényszert, a 48. § b) pontja alapján támadás megakadályozása érdekében, és d) pontja alapján az ellenszegülés megtörése érdekében alkalmaztak bilincset a panaszossal szemben. A kényszerítő eszközök alkalmazására figyelmeztették a panaszost. A bilincset a rendőrök 2012. november 22-én 14 óra 50 perctől 2012. november 23-án 2 óráig alkalmazták a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint kezek előre és hátra bilincselésével. A jelentés a történetekről az alábbiak szerint számolt be. A panaszos az intézkedés megkezdése után a megbilincselte V. G. kiszabadítására buzdította az ellenséges tömeget. A panaszos lendületesen, támadólag megindult a rendőrök felé, akik a törvény nevében felszólították, hogy fejezze be cselekményét, különben elő fogják állítani és meg fogják bilincselni. G. R. r. törzszászlós megfogta a panaszos jobb karját, erre ő még agresszívabbá vált, megpróbálta kiszabadítani a karját, erősen rángatózott, ezért a földre akarták vinni, hogy megbilincseljék, de a nedves aszfalton a rendőrök elesetek. A panaszos hasra esett, G. R. r. törzszászlós pedig őrá, D. Á. r. törzsőrmester, aki közben melljük térdelt megfogta a panaszos bal karját. Eközben valaki hátulról megrángatta G. R. r. törzszászlóst, aki elvesztette az egyensúlyát, és ennek következtében nem bírta kontroll alatt tartani a panaszost. A panaszos kapaszkodva próbált felállni, ezért D. Á. r. törzsőrmester a mellkasánál fogva vissza húzta őt. G. R. r. törzszászlós jobb karjánál fogva vissza fordította hasra a panaszost, aki nagyon aktívan ellenszegült, ezért B. Á. r. törzsőrmester a lapockája közötti területre tenyerelve segített leszorítani őt. D. Á. r. törzsőrmester és G. R. r. törzszászlós a panaszos hátára térdelt, így szorítva a verekedőt az aszfaltra, a fejét jobbra-balra forgatva segítségül hívta a rendőröket körülvéve ordító személyeket. G. R. r. törzszászlós a panaszos karjait hátul megbilincselte, és előállította a Rendőrkapitányság aulájába.

Az intézkedésről készített felvételen a panaszos akkor tűnik fel, amikor rendőrök már földre vitték. A panaszos kapálózik, próbál a rendőrök fogásából szabadulni. A rózsaszín csizmás nő a panaszoshoz fut, akit az egyik rendőr próbál távol tartani. 48 másodperc körül már jól kivehető, hogy a hason fekvő panaszost két rendőr bilincseli meg kezek hátra helyezésével, miközben az egyik rendőr térdével rögzíti a panaszost. Ezt követően két rendőr kíséri el, amely során ellenállást nem tanúsít.

Az Rtv. 47. § alapján a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a pedig a következőképpen rendelkezik a testi kényszerről. A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A testi kényszer alkalmazása során a rendőr önvédelmi fogásokat is használhat. A rendőr a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, továbbá a támadás elhárítása érdekében az ehhez szükséges erejű és irányultságú ütést vagy rúgást alkalmazhat.

A bilincs alkalmazásának eseteit az Rtv. 48. §-a sorolja fel, amely szerint a rendőr a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy önkárosításának megakadályozására, támadásának megakadályozására, szökésének megakadályozására vagy ellenszegülésének megtörésére bilincset alkalmazhat. A bilincselés szabályait a Szolgálati Szabályzat 41. §-a részletezi. Annak (1) bekezdése példalózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: bilincs alkalmazása különösen azzal szemben indokolt, aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, vagy aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, illetve az intézkedésben közreműködőt megtámadja, akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, aki önkárosító magatartást tanúsít, vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget. A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés a) pontjának első fordulata szerint továbbá a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől, másrészt az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, harmadrésztől az érintett személyt a rendőr egyedül állítja elő, kivéve, ha az intézkedésben érintett kezei az erre a célra kialakított övhöz vannak bilincselve.

A Szolgálati Szabályzat a kényszerítő eszközök általános szabályai között, a 39. § (1) bekezdésben rögzíti, hogy kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. A (3) bekezdés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Testület ehelyütt hivatkozik az arányosság követelményére is, amelyet az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése úgy határoz meg, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése továbbá kimondja, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Mivel a Testület a 4) pontban kifejtetteknek megfelelően a rendőrség előadását fogadta el a történések valós leírásaként, ezért abból indult ki, hogy a panaszos felszólítás és az előállítás kilátásba helyezése ellenére támadólag lépett fel az édesanyjának előállítását foganatosító rendőrökkel szemben, hogy megakadályozza annak megbilincselését. Ez alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy az Rtv. 48. § b) pontja alapján jogszerűen alkalmaztak bilincset, valamint annak érdekében testi kényszert figyelemmel arra, hogy a Szolgálati Szabályzat alapján a bilincselés azzal szemben is különösen indokolt, aki intézkedő rendőrökre rátámad. A Testület a bilincselés érdekében alkalmazott testi kényszert is jogszerűnek ítélte tekintettel arra, hogy a panaszos aktívan ellenállt, illetve próbálta magát kivonni az intézkedés alól, amely a felvételen is látható.

A fentiek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben a rendőrök indokoltan és jogszerűen alkalmaztak bilincset, és bilincselés végrehajtása érdekében testi kényszert, és amiatt nem állapította meg a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának megsértését.

A Testület az egymásnak ellentmondó rendőri és panaszosi állítások okán nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazása előtt elhangzott-e előzetes figyelmeztetés a rendőrök részéről, ezért arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme e tekintetben nem megállapítható.

b) A bilincskalkalmazás módját illetően a rendelkezésre álló adatok alapján, a Testület a kezek hátra bilincselését – figyelemmel a jogszabályi rendelkezésekre – arányosnak értékelte. Ugyanis a Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontja alapján a kezek hátra bilincselése akkor is célszerű, ha a bilincskalkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, márpedig a panaszos vonatkozásában ezen feltételek teljesültek.

Ezek alapján a Testület megállapította, hogy a kezek hátra bilincselésének jogszabályi feltételei fennálltak, ezért e vonatkozásban nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

Megjegyzi a Testület, hogy a panaszbeadvány szerint a panaszos kezeit – kérésére – később előre helyzetben bilincselték meg.

c) A kényszerítő eszköz végrehajtásának az a módja, hogy a panaszost földre vitték és rátérdeltek a hátára, a Testület álláspontja szerint megfelelt a fentebb idézett Rtv. 15-16. §-ban meghatározott arányosság követelményének figyelemmel arra, hogy a panaszos a rendőri felszólításoknak nem engedelmeskedett, aktívan ellenállt az intézkedésnek, a felvételen

látható módon a földre vitele után is kapálózott és próbált kiszabadulni a rendőrök fogásából, akiknek térdeikkel kellett rögzíteni őt megbilincselése érdekében.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint a kényszerítő eszköz alkalmazásának módja miatt nem sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

d) A rendőrségi iratok alapján a panaszossal szemben bilincset 2012. november 22-én 14 óra 50 perctől 2012. november 23-án 2 óráig alkalmaztak. A rendőrségi iratokból ugyanakkor nem volt megállapítható, illetve a rendőrség a Testület kifejezett felvilágosítás kérése ellenére nem adott tájékoztatást arról, hogy mi indokolta a panaszos megközelítőleg 11 órán át tartó bilincselését. **Ezért a Testület úgy foglalt állást, hogy a kényszerítő eszköz alkalmazásának időtartama az arányosság követelményeinek nem felelt meg, az elérni kívánt célhoz a szükséges mértéket meghaladta, amely a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét valósította meg.**

6) A Testület a rendőrök szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a következő megállapításokat teszi.

A panaszbeadvány szerint a rendőrök nem azonosították magukat, nem közölték az intézkedés okát és célját.

Dr. Sz. Z. r. alezredes arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben az előzetes közlések az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján nem, illetve részben történtek meg, mivel azok a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztették volna, azonban az intézkedést lefolytatók rendőri kiléte a kerítésen keresztül történő többszöri felszólítások miatt nyilvánvaló volt.

P. G. r. alezredes értékelő jelentése szerint az intézkedés alá vonni kívánt személyekkel szemben az előzetes közlések az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján nem történt meg, mivel azok a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztették volna.

Az intézkedésről készített felvételen látható, hogy a rendőrök civil ruhát, illetve közülük néhányan police feliratú fekete mellényt viselnek. A felvételen hallhatóan nem azonosítják magukat, nem közlik az intézkedés okát és célját.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

A rendőri intézkedés alakításait tovább részletezi a Szolgálati Szabályzat 5. §-ának (1) és (2) bekezdése. A hivatkozott jogszabályhelyek szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel a fentiek intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott

meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület kiemelt jelentőséget tulajdonít az intézkedés alá vontak tájékoztatásának, hiszen csak az állampolgárok megfelelő informálása mellett érvényesülhet megfelelően a jobbiztonság elve.

A Testület figyelemmel a rendőrkapitányság előtt hangoskodó, rendzavaró tömegre és a rendőri utasítást meghallva elszaladó panaszosra, elfogadja a rendőrség azon álláspontját, miszerint az intézkedés megkezdése előtt az Rtv. 20. § (2) bekezdése által megkívánt közlés teljesítése veszélyeztette az intézkedés eredményességét. Ebben az esetben a rendőröknek a foganatosított intézkedés befejezésekor kellett volna eleget tenniük a tájékoztatási kötelezettségüknek, ennek ellenére a rendőrség tájékoztatása alapján csak az volt megállapítható, hogy „az előzetes közlések az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján nem, illetve részben történtek meg”. A rendőrségi iratok arról nem szólnak, hogy a panaszos tájékoztatása az intézkedés befejezésekor megtörtént-e, és ha igen milyen tartalommal. Olyan esetekben, amikor a rendőrség a panaszos állítására vonatkozóan nem nyújt az adott kérdésben felvilágosítást, töretlen gyakorlata szerint a Testület elfogadja a panaszosi állítását – amelyet jelen esetben a videofelvétel sem cáfol – a történések valós leírásaként. Ennek megfelelően a Testület az alapjogsértés vizsgálata során azon tényből indult ki, hogy a rendőrök nem azonosították magukat és nem közölték a panaszossal az intézkedés célját.

A Testületnek szükséges megjegyeznie, hogy mind az Rtv., mind pedig a Szolgálati Szabályzat a rendőr nevének és az azonosító számának szóbeli közlését minden egyéb feltétel meglététől függetlenül kötelezővé teszi, ezért minden más, a rendőr kilétére utaló körülményre való hivatkozást – jelen esetben azt, hogy az intézkedést lefolytatók rendőri kiléte a kerítésen keresztül történő többszöri felszólítások miatt nyilvánvaló volt – nem fogadható el a rendőrök igazolásaként.

Mindezek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrök igazolása és az intézkedés céljának közlése okán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

7) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából indokoltnak tartotta vizsgálni. A Testület továbbá vizsgálat alá vonta a rendőrök hangnemét is.

A panaszbeadvány szerint a helyszínen jelenlevők cigány származására sértő kijelentésekkel, „dolgozni kéne, nem bűnözni”, „kussoljál, vagy téged is beviszünk”, valamint „maradj csöndben, mert te is mész be” felkiáltásokkal éltek a rendőrök. A panaszos jogi képviselője továbbá úgy nyilatkozott, hogy az alapjogot sértő rendőri intézkedésre a panaszos külső jegyei alapján, a nyilvánvalóan érzékelhető roma származása miatt került sor – erre utalnak ugyanis a rendőrök részéről az intézkedés során elhangzott, fent idézett kijelentések.

Dr. Sz. Z. r. alezredes arról tájékoztatta a Testületet, hogy a fent idézett kijelentések a rendőrök részéről történő elhangzását a rendelkezésre álló írásos dokumentumok nem tartalmazzák.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület továbbá utal arra, hogy számos állásfoglalásban rögzítette már álláspontját, miszerint az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. A Testület hivatkozik az Rtv. 2. §-ára, melynek értelmében „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre különös súllyal nehezedik az emberi méltóság és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, a másik személy emberi méltóságát szem előtt tartó viselkedés és hangnem. A Testület az esettel kapcsolatban a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is felhívja a figyelmet, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, és erkölcsi iránymutatásul szolgálnak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

Noha a videofelvételen jól hallhatóan az egyik rendőr azt mondja „hogy dolgozni kéne és nem bűnözni”, míg egyik másik „kussoljál, vagy téged is beviszünk”, ezekkel a kijelentésekkel kapcsolatban a Testület nem látta indokoltnak megállapítani alapjog sérelmét az alábbiak okán. Rá kell mutatni ugyanis arra, hogy ezeket a mondatokat nem a háttérben intézkedés alá vont panaszosnak címzik – aki éppen a kialakult hangzavar miatt valószínűleg ezeket nem is hallhatta –, hanem az ott jelenlévő más kiabáló, jajveszékélő személyeknek mondják. A Testület szükségesnek tartja megjegyezni azt is, hogy a 2) pontban kifejtettek alapján a panaszossal szemben – még sérelmezett kijelentés elhangzása előtt – szándékos bűncselekmény elkövetésének tettenérése, és nem pedig roma származása miatt kezdeményeztek intézkedést. Ez alapján a Testület az intézkedő rendőrök hangneme miatt nem állapított meg alapjog sérelmet, továbbá **a rendelkezésre álló adatokból a Testület nem tudott feltárni olyan körülményt sem, amely alátámasztotta volna, hogy az intézkedés a panaszossal szemben indokolatlanul hátrányosabb volt, ezért a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.**

IV.

A Testület úgy ítélte meg, hogy a jogszabályi felhatalmazáson túli fizikai erőszak alkalmazása vonatkozásában a panaszos testi integritáshoz fűződő alapvető jogának sérelme a konkrét esetben nem megállapítható. A Testület arra a meggyőződésre jutott, hogy a tettenérés feltételei fennálltak a panaszossal szemben, ezért jogszerű volt a panaszos előállítása az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A panaszosnak az előállítás okának tájékoztatására vonatkozó kifogása kapcsán ugyanakkor a Testület nem tudta feloldani az előadások közötti ellentmondást, ezért nem tudta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét. A Testület megítélése szerint a panaszossal szemben alkalmazott testi kényszer és

bilincs alkalmazása jogszerűen történt, ugyanakkor a kényszerítő eszköz használata előtti előzetes figyelmeztetés megtörténte kérdésében az egymásnak ellentmondó állítások miatt a panaszos tisztességes eljárásához való jogának sérelme nem volt megállapítható. A Testület a kényszerítő eszköz fogatosításának módja kapcsán nem állapított meg alapjogsérelmet, ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy a bilincselés időtartalma a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét valósította meg. A Testület ugyancsak indokoltnak tartotta megállapítani az alapjogsérelmet a szolgálati fellépés mód vonatkozásában is. A Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének, és nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőrök hangneme miatt sem.

A megvalósult alapjogsértés a Testület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltta tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, október 22.

Dr. Kozma Ákos
testületi tag (elnökhelyettes)

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag